

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg

Dato: 21-12-2018
Enhed: AELSAM
Sagsbeh.: DEPIVR
Sagsnr.: 1810331
Dok. nr.: 777819

Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg har den 26. november 2018 stillet følgende spørgsmål nr. 206 (Alm. del) til ældreministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra René Christensen (DF).

Spørgsmål nr. 206:

”Ministeren bedes kommentere artiklen ”Ældre må ikke følges til aktiviteter tæt på hjemmet”, bragt i Folketidende d. 21. november 2018, samt oplyse, om der i dansk lovgivning er et forbud mod, at for en kommunal medarbejder vederlagsfrit hjælper ældre medborger over gaden og til en given aktivitet, hvis der i kommunen eksisterer en betalingskørselsordning.”

Svar:

Det fremgår ikke af den artikel, der henvises til i spørgsmålet, hvad grundlaget for betalingskørselsordningen og følgeordningen i den pågældende kommune er. Det fremgår heller ikke nærmere, hvorvidt der er tale om aktiviteter og træning, som borgeren er visiteret til efter serviceloven. I det nedenstående beskrives på den baggrund, hvad der overordnet gælder i forhold til reglerne i serviceloven under mit ressort i forhold til fastsættelse af serviceniveauer, herunder mulighed for at tilbyde differentierede tilbud.

Det er kommunalbestyrelsen, som fastsætter serviceniveauet for den hjælp, kommunen tilbyder efter serviceloven som fx i forhold til personlig og praktisk hjælp og madservice, rehabiliteringsforløb og træning kan ses i kommunens kvalitetsstandard. Selvom kommunalbestyrelsen har fastsat et bestemt serviceniveau, skal der fortsat foretages en konkret og individuel vurdering af den enkelte borgers behov for hjælp.

Ved fastsættelse af serviceniveauet skal borgere med det samme behov have samme tilbud om hjælp. Kommunalbestyrelsen har mulighed for at have differentierede tilbud om hjælp for borgere med forskellige behov for hjælp, så længe borgere med samme behov behandles ens. Det er kommunalbestyrelsen, som beslutter, hvor mange differentierede tilbud, man ønsker i kommunen.

Endvidere kan det bemærkes, at kommunalbestyrelsen i tilfælde hvor borgeren fx er visiteret til træning efter servicelovens § 86 eller til aflastning på et dagcenter efter servicelovens § 84, vil skulle tilrettelægge tilbuddene således, at den enkelte borger – på baggrund af dennes konkrete og individuelle hjælpebehov – har en reel mulighed for at benytte sig af tilbuddet. Det må således indgå i vurderingen, om borgeren for at kunne gøre brug af tilbuddet om træning eller aflastning skal have hjælp til at komme til og fra tilbuddet.

Endvidere kan jeg oplyse, at det er en forudsætning for at opkræve borgeren egenbetaling efter serviceloven, at der er hjemmel til dette.

Med venlig hilsen

Thyra Frank / Ina Vang Runager